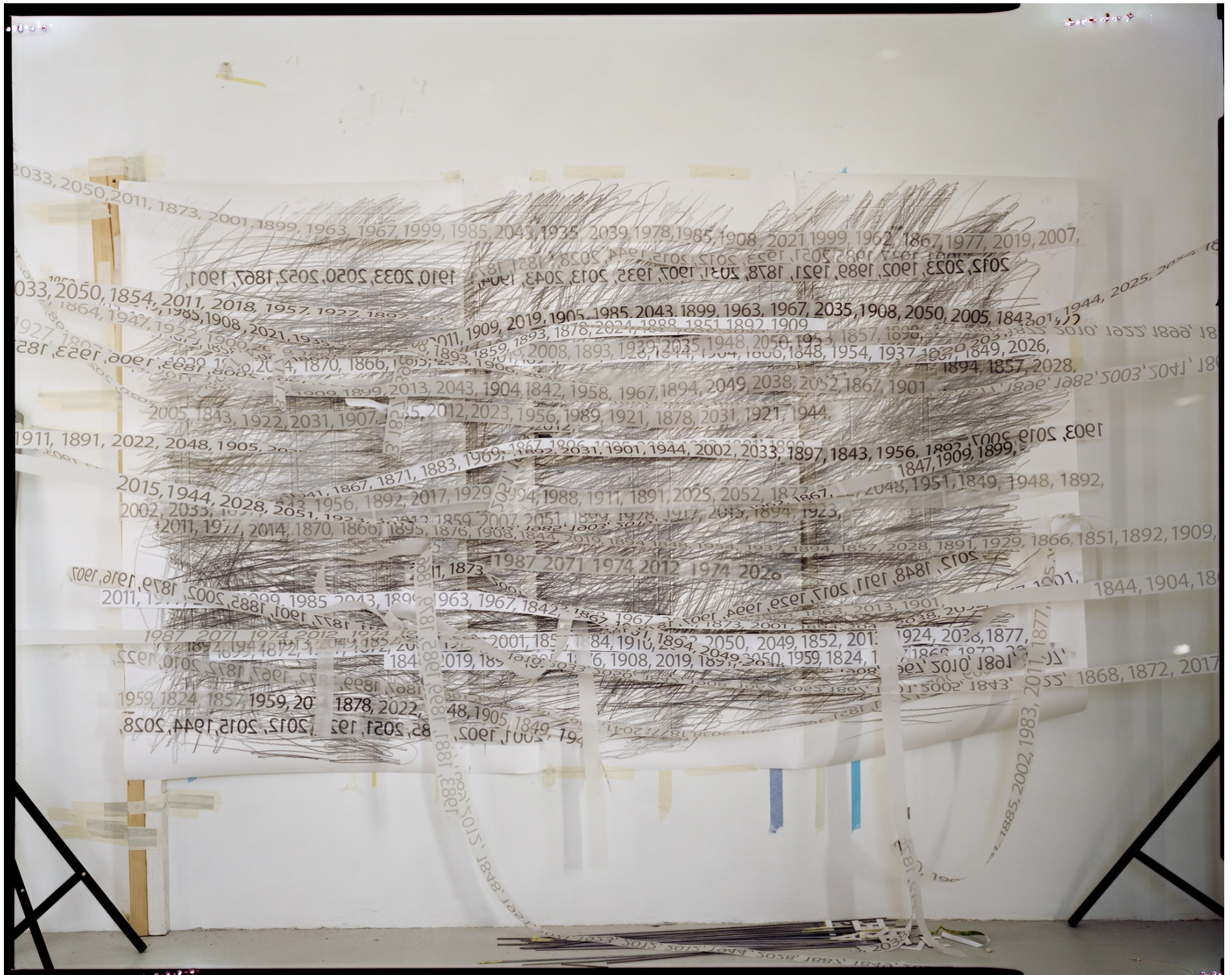

Alt fast går opp i røyk

Else Marie Hagens utstilling *Avtegnning i mykt materiale* framstiller antydninger og uavklarte situasjoner som hoper seg sammen til et utsagn om isolasjon og mangel på retning og faste punkter. Else Marie Hagen: *Et par hundre år (I)*, 2021, C -print © Else Marie Hagen/BONO.

Foto: Øystein Thorvaldsen.

Det moderne mennesket er et preget bløtvev i Else Marie Hagens fotografier og fotografiske objekter på Galleri K.

ARVE RØD

Oslo

Galleri K

Else Marie Hagen

Avtegnning i mykt materiale

Står til 13. juni 2021

Om man føler for å sveive i gang en anmeldelse av Else Marie Hagens utstilling på Galleri K med fortellende verkbeskrivelser, er det muligheter i lange baner. *Avtegning i mykt materiale* er full av iscenesettelser og metaforiske oppstillinger av objekter, tekstbrokker og megetsigende gester.

De 17 fotografiene og fotografiske objektene – og én skulptur av betong og armeringsjern – viser arrangementer fra atelieret og konstruerte utendørsscener: en familie under et stort tre; to fravendte unge menn som betrakter et bylandskap; en hånd innpakket i plast som ligger utstrakt mot en leirklump; en bok skjult under en t-skjorte. Det er antydninger og uavklarte situasjoner som hoper seg sammen til et utsagn om isolasjon og mangel på retning og faste punkter. *Avtegning i mykt materiale* trekker teppet til side for en både poetisk og aggressiv virkelighetsbeskrivelse der vakre bilder av solnedganger er stablet i ruller av grovpikslede inkjet-print, hengt som kjøttfarget slakt, og istykkersprengte biter av en betongkonstruksjon griner mot oss som en glissen tanngard.

Installasjonsfoto, Else Marie Hagen, *Avtegning i mykt materiale*, Galleri K.

Foto: Øystein Thorvaldsen.

Dystopisk

Om det er verdens beskaffenhet som sådan eller en mer personlig, biografisk-psykologisk tilstand som ligger under Hagens motiver, vet jeg ikke. Hagen har vært en profilert fotograf i det norske kunstlandskapet i et par tiår. Jeg kjenner hennes arbeid mest som et analytisk prosjekt på det fotografiske bildets vegne. *Avtegning i mykt materiale* bærer fremdeles mange markører på en typisk Hagen-ikonografi, med bilder av bilder; konstruerte situasjoner og oppsett av gjenstander og kropper, gjerne i atelieret med diverse redskaper og materialer fra kunstnerens hverdag liggende rundt som komposisjonelle innslag. Omgivelsene er i Hagens tolkning «en scene som kan manipuleres og utforskes i en kompleks lek med rom, tid og representasjon», skrev jeg for et drøyt tiår siden om utstillingen Hagen hadde på Vigeland-museet i 2008.

Det er en konklusjon man gjerne kan trekke også etter å ha kontemplert bildene i *Avtegning i mykt materiale*. Utstillingen oppleves likevel å ha en annen, mindre medium-refleksiv og mer dystopisk undertone. Ikke minst åpner motivene i større grad for en umiddelbar fortelling og innlevelse enn den mer bildekritiske omgangen med forholdet avbildning og avbildet i tidligere utstillinger.

Installasjonsfoto, Else Marie Hagen, *Avtegning i mykt materiale*, Galleri K.
Foto: Øystein Thorvaldsen.

Betatt og beklemt

I Hagens tolkning er den sosiale og psykologiske orden uten orientering og helhetlig, samlende mening, noe som for mange jo må oppleves som en rimelig virkelighetsbeskrivelse i vår postmoderne, postfaktuelle og nå etter hvert også post-pandemiske tid.

Tre bilder viser røde tråder strukket ut i stjerneform – to fra et tydelig sentrum, men med vekslende fokuspunkt, det tredje med multiple utspringspunkter og hender som peker befalende mot hvert sitt senterpunkt. I *Imitator* er en mannsskikkelse avbildet i et ellers tomt rom, overkroppens silhuett er skåret ut av det fotografiske papiret slik at figuren står bøyd forover, liksom i underdanig overgivelse. *Et par hundre år 1* og *2* er to varianter av lange papirstimler med årstall, hvor fortid og framtid flyter i hverandre i kronologisk uorden. *Portrett med klokke* viser et ufokusert, utvisket mannsporett, fotopapiret er kuttet i lange remser og hengt på en fjøl på veggen. Den knuste betongveggen er titulert *Strukturelle betingelser*, og viser muligens til både Regjeringskvartalet fra 2011 og Y-blokkas videre skjebne – eller kanskje er det den moderne drømmen om framskritt og stabilitet for alle som her går opp i luft og røyk.

Installasjonsfoto, Else Marie Hagen, *Avtegning i mykt materiale*, Galleri K.
Foto: Øystein Thorvaldsen.

Vi får bare delvis tilgang på hva det sammenbindende elementet mellom disse i og for seg uensartede bildene skal bety. Men utstillingstittelens «myke materiale» er kanskje å forstå som mennesket selv – slekten og individet, et bløtvev som styres og preges av uregjerlige krefter. Det er en konklusjon å bli både betatt og beklemt av.